

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De eo q[uod] obtulit de [con]silio [...] legem. ca. cij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Actuum apostolorum

posuerat et paulus in transitu nauigare ephesum moram non facturus. Festinauit enim si possibile esset ut in die pentecostes esset hie rosolymis. A mense tamē nō nauigauit sed misit ephesū, et vocauit malores ecclesie. Et vocati venerunt mensem, et exhortati ē eos dicens se ascendere hierosolymā. Ecce inquit alligat̄ spiritu, id est, spiritui sancto, ad id me coartante vado in hierusalem, que vētura ibi mihi sunt ignorans, licet spiritus sanctus misib⁹ alios protestetur, quia vincula et tribulationes me ibi manet. Alijs enim renelaueat spiritus sanctus de ipso quod non sibi. Sed nihil inquit horum vereor, nec facio animā meam, id est vitā temporalez preciosiore q̄ me, id est, q̄ animam meam, dummodo cōsummem cursum meum, et ministerium quod accepia dominus iesu testificari euangelium gratiæ dei. Et nunc ecce scio quia amplius nō videbitis faciem meam. Et post multam exhortationem positis gentibus una cū omnibus illis orauit. Et procumbentes super colum pauli flentes osculabantur eum, dolentes maxime de eo q̄ dixerat, quoniam faciem eius non erant amplius visuri, et deduxerunt eum usq; ad nauem. Et abstracti ab eis trascentes multas vires et regiones venimus regnum, ubi mansimus, viij. diebus, inueniens ibi discipulis quibusdam per spiritum propheti cum paulo predicentibus, que illi euentura erant in hierusalem, et dissuaderunt ne ascenderet. Postea profecti sumus deducentibus omnibus cum viroribus et filiis usq; foras ciuitatem. Et valefiantes eis ascendimus nauem. Illi autem redierunt in sua. Nos autem ascendimus pholomaitem, et salutatis fratrib⁹ mansimus cū eis una die.

De hoc quod agabus paulo predixit,

Caplīm. CI

Ltera autē 3 die

venimus cesaream, et introiuimus domum philippi diaconi. Huic etiā duorum filie virginis prophetisse predicentes paulo quod erat ei euenturū in hierusalem. Et cum moraremur ibi per aliquor dies superuenit prophetæ de iudea nomine agabus qui cum venisset ad nos tulit zonam pauli et ligas sibi manus et pedes: ait Hec dicit spiritus sanctus. Utrum cuius est hec zona sical

ligabunt in hierusalem inde, et tradent ī manus gentium. Hec audientes rogabamus nos et qui erant loci illius, ut nō ascenderet ī hie rusalem. Et respōdit. Quid fletis affligentes cor meū. Ego enim non solum alligari sed etiam mori in hierusalem paratus sum propter nomen domini iesu christi. Et cum nō possemus ei dissuadere quicunq; dicētes. Domini fiat voluntas. Postea preparati ascendimus hierusalem, et nonnulli de discipulis qui erant in cesarea nobiscum adducētes iansonem hospitem nostrum. Et cum venissim⁹ hierusalem libenter excepserunt nos fratres. Sequenti autē die introiuit paulus nobiscum ad iacobum qui erat episcopus hierosolymorum, de quo dicit beda super hunc locum. Et annis rexit ecclesiā hierosolymitarum, scilicet usq; ad viij. annum neronis, qui fīm iosephum excerebratus est partica fullonis. Beda dicit q̄ precipitatus est de templo. Ali bi legitur lapidat⁹. Et potuit esse, quia post q̄ precipitauerunt cum lapidauerunt eum quasi vite cadaver. Sed cū beda dicat mortuū iacobū septimo anno neronis, palā est nō esse autentū quod legitur ī epistola de mentis, qui iuxta tenore illi⁹ epistole dicit sibi esse mādatū a petro, cui successū ī apostolatu, ut post eius mortē iacobo episcopo epistles destinaret, ut ab eo instrueret. Si cū iacobus episcopus mortuus sit septimo anno neronis, et petrus vicerit usq; ad xiij. cōstat hoc nihil esse.

De hoc quod obtulit de consilio
fīm legem.

Caplīm. CII.

Im autē intras

set paulus ad iacobū: collecti sunt seniores Quibus salutatis narrabat per singula que et quanta fecerat deo in gentibus per eius ministerium. Qui cū audiissent magnificabant deum, et dixerunt paulo. Vides frater quot milia sunt in iudeis q̄ crediderunt. Omnes tamen adhuc sunt emulatores legis volentes pariter eis fide susceptra obseruare legalia, et audierunt de te q̄ p̄dices abolitiones legis, et ea odibiles factae es quasi destructor legis moysi. Cōueniet ḡ multitudine audiens te superuenisse. Unde consultimus tibi ut sanctifices te fīm legē, cū iij. qui habent votum super te, ut sic appareat

R 3

Historia libri

falsa opinio, que increpuit de te. Et statuerunt de eius consensu ut iudeis ad fidem concordis non prohiberent observatio legalium, dum taxatim ponerent spem in eis. Et distingue quattuor synodos i primis ecclesia hierosolymis celebratas primam de substitutione matthei loco iudee Secundam de electione, vii, diaconorum, Tertiam de legalibus qua statutum est conuersis ad fidem ex gentibus non esse imponendum onus legalium, quando ascenderunt paulus et barnabas de antiochiae in iherusalem Quartam de qua hic agitur, qua statutum est non prohiberi iudeos a legalibus observantibus, dummodo non ponerent spem in eis.

¶ ligatus est paulus a preside ad clamorem iudeorum.

Capl'm. CIII.

Ostera die puri

plicatus paulus cum quatuor viris intravit templum cum eis, et obtulit oblationem suam sicut alii. Consummatis autem septem diebus iudei qui venerunt de asia persequentes paulum cum videnter eum in templo, quia viderant tropheum ephesum deambularem cum eo per ciuitatem, putauerunt quod introduxisset eum in templum hominem scilicet gentilem, et concitaverunt omnem populum contra eum, et inlecerunt manus in eum, dicentes, viri israelite adiuuate. Hic enim est homo qui contra populum et legem et locum istum prodicat vobis terram, et insuper gentiles induxit in templum, et contaminauerunt locum sanctum. Comota est ergo universa ciuitas et facta est dissensio populi. Et apprehendentes paulum traxerunt extra templum et clauserunt ianuas ne fugeret in templum, et querentibus eum occidere nunciatum est tribuno cohortis scilicet claudio lissi quod missus fuerat a felice preside. Et cum assumptis militibus et centurionibus occurisset videntes eum desiderunt percutere paulum. Et apprehendit paulum, et iussit eum ligari catenis duabus, donec de causa eius cognouisset. Et cum non posset audire per tumultum, iussit eum duci in castra scilicet in turrim regiam. Et eum venisset ad gradum, forte ad gradum templi vel ad gradum domus proprie, portabatur paulus a militibus propter imperium populi. Sequebatur enim omnis populus clamaans. Tolle eum ad mortem scilicet. Et cum indu-

ceretur paulus in castra, ait tribuno. Licet mihi loqui aliquid ad te, sed quem tribunum? Non grecam linguam. Alt. Non. Locutus est enim tribunus grecum ne iudei intelligerent. Numquid tu es egypcius ille qui ante hos dies tumultum coegeris: et inde eduxit secum in ciuitatem tuorum milia virorum sicariorum. Josephus dicit quod cum pluribus milibus, et potuit primo venire cum pectoribus postea habere plura, De egypcio qui populum seduxerat.

Capl'm. CIII.

Egyptius iste per

e artem magicanam sibi compانuerat nomen prophete, et congregatis triginta milibus iudeorum eduxit eos per defensum usq; ad montem oliveti, volens irrueire in iherusalem ut eam caperet. Sed occursus eius fecit preses cum multis milibus armatorum gaudentem eum cum paucis, et alios occidit. Recepens paulus tribuno ait, Homo sum iudeus non egypcius. Tharsos ciuitate non ignorat ciuitatis municeps. Non est natus tamquam in Iherosolima in oppido galilee nomine giscallo. Quo capto a romani translatus est tharsum capta rentibus, et ibi educatus. Unde ab educatione non sed dicit tharsensem, licet in giscallo fuerit natus, sicut christus nazarenus dicit, licet bethleem sit natus. Non est educatus in iherosolima sed in municipiis adjacentibus ciuitatis, unde non vocat se ciuem sed municipem a municipio et territorio ciuitatis in quo natus est. Dicuntur autem municipia vicina ruris ciuitatis, quod munera debita vel tributa solvant ciuitati.

¶ cognitus a populo permisus est loqui presidi.

Capl'm. CV.

N sequentibus

t aut magis declarat quare seduxerit paulus ciuitate romanum, et etiam summa, quia pater suus per obsequiorum dilectionem sibi comparauerat gratiam romanorum et donatus est ab eis romana libertate, et putaretur ciuius romanus ipse et heredes sui, et sic iure hereditario habebat paulus certum romane ciuitatis. Rogo ergo te mitte me loqui ad populum. Et permisus est per loqui hebraice. Quod audientes magis

